

ud paa at angive de enkelte Fag, der skulle læres i Skolerne, medens jeg ikke forstaar Fleraltets Forslag anderledes, end at det tillige gaar ud paa delvis at regulere Omfanget af Undervisningen i de enkelte Fag. Dette sidste finder jeg ganske urigtigt. Det er noget, som bør være henvist til Afgørelse af Skoleautoriteterne, og ikke bør bestemmes i selve Skoleloven. Naar man ser, at Fleraltet foreslaar fastsat, at Undervisningen i Forstolerne og de dertil svarende Klasser skal foregaa saa vidt mulig ved Ansættelsesundervisning, kan det maaske nu være rigtigt, og jeg har heller ikke noget derimod at erindre, men hvorfor skal Ansættelsesundervisningen ved Lov fastsættes som det alene saliggørende? Det er jo muligt, at man i Løbet af 10—20 Aar, medens Loven bestaar, er kommen til et ganske andet System for Uddannelsen af Børnene. Jeg vil ikke sige, at det er sandsynligt, men ingen tør dog paastaa, at det er umuligt. Naar der saa endvidere siges, at der skal fortælles dem Bibelhistorie og Træl af Fædrelandshistorien og Geografien, vil jeg, ganske afset fra, hvorvidt man kunde gaa ind paa at indskrænke Religionsundervisningen for de smaas Bedkommende til Fortælling af Bibelhistorien, dog gøre den Bemærkning, at man over for Børn paa 9—10 Aar dog muligvis kunde fordre noget mere, end at de blot skulde sidde og høre paa Fortælling af Fædrelandshistorie og Geografi. Hvorfor skal man affære dem fra ogsaa at kunne blive eksaminerede deri. Paa samme Maade stiller det sig, naar vi gaa til de Bestemmelser, som ere foreslaaede for Skolens øverste Klasse. Men jeg behøver ikke at gennemgaa det nærmere, thi hvad jeg her har sagt, turde vise, at det vil være uhensigtsmæssigt udtrykkelig at foreskrive noget saadant. Naar der i Forslagets 3dje Stykke udtrykkelig foreskrives, at der skal undervises mindst 300 Timer om Aaret i Dans i hver Klasse, maa jeg sige, at jeg ikke har noget mod denne Bestemmelse. Jeg tror ikke at det vil medføre nogen Vanskelighed saaledes, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgkreds (B. Jørgensen) hentydede til, og jeg har ikke noget imod, at en Bestemmelse derom indføres i Lovforslagets § 4, som jeg fremdeles maa holde paa. Der gøres dernæst ingen Forstel mellem Undervisningen i Skoler i Købstæder og paa Landet. Jeg tror, at en saadan Forstel bør opretholdes, den er ganske sikkert til Stede, og der er ingen Grund til at udslette den. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Adev Valgkreds (Schalling) erklærede sig enig i Lovforslagets Tanke i den Henseende den sidste Gang, han havde

Ordet, og jeg slutter mig ganske til hans Udtalelser i den Henseende. Jeg skal med Hensyn til det samme Endringsforslags sidste Stykke, om Anstæffelse af Læremidler, udtrykkelig udtale, at jeg ikke ser nogen Betænkkelighed ved at gaa ind derpaa. Det er ikke godt muligt at overse, hvilken forøget Udgift det vil medføre for Kommunerne, men jeg tror dog ikke, at det vil spille en saa stor Rolle, at Hensynet dertil skulde kunne vække Betænkkelighed. — Der er dernæst under Endringsforslagene Nr. 24, Nr. 27 og Nr. 28 stillet Forslag vedrørende Religionsundervisningen i Skolerne, og det samme Emne omhandles jo i Endringsforslag Nr. 26, 3dje Stykke, for saa vidt der staar udtrykkelig: „Religion paa Grundlag af Bibelhistorie“. Jeg skal i saa Henseende sige, at jeg selvfølgelig ikke kan modtage Endringsforslag Nr. 27, der gaar ud paa, at Religionsundervisningen i Skolerne skal være en fuldstændig frivillig Sag, det skal være overladt til Forældrene at bestemme, hvorvidt de ville lade deres Børn deltage i Religionsundervisningen eller ikke. Det ærede Medlem, som har stillet dette Forslag, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen), motiverede det i Gaar ved Henviisning til, hvor ulykkelig de smaa Børn blive stilledes, der i Skolen høre en Fortælling fra Bibelhistorien, som de, naar de komme hjem, høre Forældrene omtale som noget, der ikke er sandt — for at bruge det Udtryk, der er gengivet i Rigsdagstidenden. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at disse Børn ere ulykkelige. Men Grunden, hvorfor de ere ulykkelige, er, at de vokse op i et Hjem, hvor man ikke har Sans for, at Skolens Arbejde skal respekteres. Hvis det er alvorlige Fritænkere, som ere Forældre til disse Børn, ville de have fuld Forstaaelse af, at naar vi leve i et kristent Samfund, ville Børnene ude i Livet paa alle Punkter, ikke blot i Religionstimerne, mødes af det kristne Liv, og Spørgsmaalet om Sandhed eller Ikke-Sandhed vil, hvis det rejstes for Børnet, kunne opstaa mange Gange om Dagen. Den alvorlige Fritænkter siger til sig selv: Lad Børnet vokse op, indtil det selv kan træffe Valget. Da kan det staa Forældrene frit for at paavirke det i den Retning, de ønske. Men den Fader eller Moder, som vil nedrive Skolens Arbejde paa denne Maade, fortjener ikke nogen Bestyttelse. Et æret Mindretal har under Nr. 24 stillet et Forslag om, at der i § 4 efter „Religion“ indskrives: „paa Grundlag af Bibelhistorie“. Det er altsaa det samme Forslag, som har fundet sit Udtryk i Endringsforslaget under Nr. 26, 3dje Stykke.